DOI: [10.32702/2307-2156-2020.4.55](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.4.55)

УДК: 351.71

*Т. В. Голобородько,
к. е. н., старший викладач кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та
адміністрування, Криворізький національний університет
ORCID ID: 0000-0002-9289-8932*

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В СФЕРІ ОБЛІКУ І ОПОДАТКУВАННЯ

*Т. Holoborodko
PhD in Economics, Senior Lecturer of Accounting, Taxation, Public Administration and
Administration, Kryvyi Rih National University*

SUBJECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION AND MANAGEMENT IN ACCOUNTING AND TAXATION

У статті систематизовано перелік та визначено суб'єктів публічного управління та адміністрування в сфері обліку і оподаткування. Здійснено аналіз теоретичних підходів до сутності поняття «суб'єкт публічного управління та адміністрування». Дістало подальшого розвитку поняття «суб'єкти публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування», під яким розуміється носіїв владних повноважень та виконавців функцій публічного управління, які через відповідальну діяльну участь, закріплену на законодавчому рівні реалізують політику у сфері обліку і оподаткування, що доповнює існуючі теоретичні підходи до публічного управління та адміністрування.

Здійснено ґрунтовне дослідження носіїв владних повноважень та виконавців функцій публічного управління у сфері обліку і оподаткування. Систематизовано перелік суб'єктів публічного управління та адміністрування в сфері обліку і оподаткування та обґрунтовано необхідність створення спеціальної уповноваженої служби з питань публічного управління та адміністрування у сфері обліку.

The article arranges the lists and defines the subjects of public administration and management in the field of accounting and taxation.

The theoretical approaches to the essence of the subject concept of public administration and management have been analysed. The term of "subject of public administration and management in the field of accounting and taxation" has been further developed, which is understood as authority holders and performers of public administration functions who implement policies in the field of accounting and taxation through responsible active participation allocated at the legislative level. This complements existing theoretical approaches to public administration and management.

A thorough investigation of the authority holders and performers of public administration functions in the field of accounting and taxation has been conducted. The results of the study on the status of the subject of public administration and management in the field of accounting and taxation among ministries, services, agencies, inspections, central executive bodies with special status, collegial bodies and other bodies and organisations are presented. It is established that the Regulations of the Cabinet of Ministers on the work of such services as the Public Service of Geology and Subsoil

of Ukraine, the State Service of Ukraine for Medications and Drugs Control, the State Service of Ukraine for Ethno-Politics and Right of Conscience are not provided for the organisation and improvement of accounting. It is proposed to set tasks of providing the organisation and improving of accounting in their apparatus, territorial bodies, enterprises, institutions and organisations that are within the scope of their management.

The list of subjects of public administration and management in the field of accounting and taxation is arranged. These are the President of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine, the National Bank of Ukraine, central executive bodies, collegial bodies, local authorities, the system of local self-government, legal entities, public organisations, and society.

The necessity to create a special authorised service for public administration and management in the field of accounting, which would strengthen the implementation of the aiding (servicing) function of the Ministry of Finance of Ukraine in the field of accounting, is justified.

Ключові слова: *публічне управління та адміністрування; облік; оподаткування; центральний орган виконавчої влади; місцеві органи влади; громадськість.*

Keywords: *public administration; accounting; taxation; central executive authority; local authorities; public.*

Постановка проблеми. Якісні зміни у сфері обліку і оподаткування напряду залежать від того, хто і, на яких правах здійснює вплив та підтримку, сервісне обслуговування у цих сферах. Актуальність вивчення питання визначення суб'єктів публічного управління та адміністрування в сфері обліку і оподаткування пов'язане із необхідністю формування узагальненої та систематизованої інформації стосовно тих, хто має право та хто реально впливає на розвиток цих сфер. Важливим є визначення не лише правових основ діяльності таких суб'єктів, а й виявлення необхідності втручання тих чи інших органів у ці сфери; наявність органів, які реалізують допоміжну (обслуговуючу) функцію публічного управління у сфері обліку і оподаткування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування досліджено в роботах В.М. Жук, Ю.С. Бездушна, Б.В. Мельничук та інших [1], В.М. Пархоменко [9], О. І. Стрельніков [28], В. С. Шестак [29], І. П. Яковлев [30].

Метою статті є систематизація переліку та визначення суб'єктів публічного управління та адміністрування в сфері обліку і оподаткування.

Виклад основного матеріалу. Первинним в дослідженні цього питання виступає визначення поняття «суб'єкт публічного управління та адміністрування в сфері обліку і оподаткування».

Визначення слова «суб'єкт» відповідно до трактування, поданого в Словнику української мови [26, с. 814], є наступним: «особа, група осіб, організація і т. ін., яким належить активна роль у певному процесі, акті» [26, с. 814]. З юридичної точки зору, суб'єктом є «особа або організація як носій певних прав і обов'язків» [26, с. 814]. Таким чином, можна виділити основні характеристики, які притаманні суб'єктові – відповідальна діяльна участь, закріплена на законодавчому рівні.

Як узагальнює Гриценко І. С., говорячи про суб'єктів публічного управління у теорії адміністративного права на початку ХХ ст. [2] «система суб'єктів публічного управління, на думку вчених, складалася з центральних та місцевих органів, де у межах кожної з груп наводилися їх конкретні види» [2, с. 233].

Суб'єкти публічного управління – органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та інші суб'єкти, яким делеговано державно-владні повноваження, а правову основу діяльності яких складають норми адміністративного права [29, с. 151]. Автор визначає суб'єктів як тих, хто наділений державно-владними повноваженнями. Підтримуємо думку стосовно того, що «публічна влада реалізується не виключно державними і муніципальними органами, але й закордонними утвореннями: іноземними, наддержавними, міжнародними [30, с. 55]. Досліджуючи питання «Суб'єкти публічного адміністрування у державній митній справі», Яковлев І.П., доводить, що «носії повноважень публічного адміністрування є суб'єктами, а не учасниками відповідних упорядковуваних відносин, оскільки є лідируючою (владною) стороною соціальної взаємодії, яка зобов'язана реалізовувати свою компетенцію щоразу при виникненні відповідних підстав та володіє мінімальним розсудом стосовно залучення до цієї взаємодії» [30]. Дисертант [30, с. 53] наполягає на тому, що носії владних повноважень стосовно адміністрування і є суб'єктами публічного адміністрування. Саме тому, суб'єктами публічного управління та адміністрування є не лише ті суб'єкти, які мають державно-владні повноваження, а ті, які є носіями владних повноважень.

Виходячи із визначення «Суб'єкти публічної адміністрації (публічної влади) – це сукупність загальнодержавних, регіональних і місцевих органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, а також інших адміністративних і громадянських інституцій, уповноважених на виконання публічних функцій» [27, с. 90], можна стверджувати, що ті суб'єкти, які на законній основі

реалізують функції публічного управління є суб'єктами публічного управління та адміністрування.

Погоджуємося із Т. Б. Семенчук в частині трактування поняття публічного адміністрування, як «механізму, який з одного боку забезпечує надання суспільству послуг щодо законодавства, з іншого боку – реалізації обраного типу політики» [25, с. 389].

Таким чином, можна зробити висновок, що суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування є носії владних повноважень та виконавці функцій публічного управління, які через відповідальну діяльну участь, закріплену на законодавчому рівні реалізують політику у сфері обліку і оподаткування.

На урядовому порталі [7] станом на 24.12.2019 р. представлена інформація щодо органів виконавчої влади, серед яких: 15 міністерств, 24 служби, 13 агентств, 4 інспекції, 7 ЦОВВ зі спеціальним статусом, 4 колегіальні органи, 5 інших ЦОВВ, 27 місцевих органів влади.

Значний перелік органів влади вимагає визначення основних суб'єктів публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування.

Поняття владних повноважень, в першу чергу, характеризує суб'єктів публічного управління та адміністрування як тих, хто має право видавати закони та інші нормативно-правові акти, які направлені на реалізацію політики як на пряму розвитку обліку і оподаткування. Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України [8]. Відповідно до положень Податкового кодексу України [10] Верховна Рада України встановлює на території України загальнодержавні податки та збори і визначає: перелік загальнодержавних податків та зборів; перелік місцевих податків та зборів; положення, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 ПКУ щодо загальнодержавних податків та зборів; положення, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 ПКУ щодо місцевих податків та зборів [10]. Також питання нормативно-правового регулювання у частині затвердження законів України щодо публічного управління та адміністрування у сфері бухгалтерського обліку в Україні є виключно компетенцією Верховної Ради України.

Говорячи про законодавчу та нормотворчу функції, варто відмітити, що Законом України [5] визначено, що підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами [5]. Також у зазначеному законі прописано, що стандарти затверджуються Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Таким чином, Рада є суб'єктом публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування.

Враховуючи положення Закону України [4], аудитори та суб'єкти аудиторської діяльності провадять аудиторську діяльність відповідно до міжнародних стандартів аудиту (сукупність професійних стандартів, що прийняті Радою з міжнародних стандартів аудиту та надання впевненості, а також Міжнародним кодексом етики, прийнятим Радою з міжнародних стандартів етики для бухгалтерів та оприлюдненим Міжнародною федерацією бухгалтерів) [4]. Логічно, що Рада з міжнародних стандартів аудиту, Рада з міжнародних стандартів етики для бухгалтерів, Міжнародна федерація бухгалтерів є суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері обліку.

Враховуючи те, що Україна активно приймає участь в процесах глобалізації, використання міжнародних стандартів та, відповідно, наявність закордонних суб'єктів публічного управління та адміністрування представляє її як країну демократичну та відкриту. Поряд з цим, наявність таких суб'єктів свідчить про ідентичну політику в Україні та в передових країнах світу у сфері публічного управління та адміністрування.

Мінфін є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію єдиної державної податкової, митної політики, державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового та митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску [13].

В полі нашого дослідження, враховуючи, що основним суб'єктом публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування є Міністерство фінансів України, є вивчення місця та ролі державних органів, які займаються реалізацією політик у сфері обліку і оподаткування.

Так, ПКУ [10] визначено, що адміністрування податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску здійснюється контролюючими органами. На законодавчому рівні також визначено, що контролюючим органом є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, його територіальні органи [10]. Таким чином, основними суб'єктами публічного адміністрування у сфері оподаткування є Державна податкова служба України та Державна митна служба України, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів.

У березні 2019 року затверджено Постанову КМУ «Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України» [21], в якій міститься вичерпний перелік завдань та прав, розділених між ДПС та ДМС. Обидві служби як органи, що підпорядковуються Міністерству фінансів України мають право забезпечувати організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку в апаратах їх управління [21].

Узагальнюючи, варто зазначити, що ДПС та ДМС є основними суб'єктами публічного управління та

адміністрування у сфері оподаткування в Україні, які, в тому числі, реалізують допоміжну (обслуговуючу) функцію.

В грудні 2019 року Постановою КМУ утворено Офіс фінансового контролю як інспекцію, що є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів та який реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, реорганізувавши Державну аудиторську службу шляхом перетворення [23].

Аналізуючи ще діюче положення про Державну аудиторську службу [18] визначаємо, що основною функціональною задачею служби було здійснення контролю. Таким чином, як правонаступник, Офіс фінансового контролю є суб'єктом публічного управління та адміністрування у сфері обліку.

У підпорядкуванні Міністерства фінансів України відповідно до [19] перебуває Державна казначейська служба України (Казначейство), яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів [19]. Тобто служба є суб'єктом публічного управління та адміністрування у сфері обліку. Поряд з цим: Казначейство здійснює бюджетне відшкодування податку на додану вартість; здійснює відкриття, закриття та обслуговування рахунків у системі електронного адміністрування податків [19], будучи при цьому суб'єктом публічного управління та адміністрування у сфері оподаткування.

Державна служба фінансового моніторингу України також знаходиться у підпорядкуванні Міністерства фінансів України та є суб'єктом, що має право забезпечувати організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку [20]. Реалізуючи державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів [20], службою здійснюється розслідування операцій, пов'язаних з бюджетними коштами та іншими державними активами, в тому числі незаконного відшкодування ПДВ.

Регулювання питань методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності [5]. Таким органом є Міністерство фінансів України.

Відповідно до [13] серед основних завдань Міністерства фінансів України є здійснення державного регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні, розроблення стратегії розвитку національної системи бухгалтерського обліку, визначення єдиних методологічних засад бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, обов'язкових для всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та підпорядкування (крім банків та бюджетних установ), а також фізичних осіб-підприємців [5].

Порядок ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в банках встановлюється Національним банком України відповідно до Закону та міжнародних стандартів фінансової звітності [13; 6]. Також в Законі України [6] визначено, що: НБУ вносить рекомендації Кабінету Міністрів України стосовно впливу політики державних запозичень та податкової політики на стан грошово-кредитної сфери України [6].

Попередній аналіз органів влади, які входять в структуру Міністерства фінансів України дає можливість зробити висновок, що на теперішній час відсутній орган, який ціленаправлено займається реалізацією політики у сфері обліку, за аналогією з ДПС та ДМС та іншими органами, фінансування яких здійснюється для забезпечення реалізації політик Міністерства. Враховуючи, що бухгалтерський облік в Україні є специфічним для різних суб'єктів господарювання, необхідним є розроблення стратегії розвитку національної системи бухгалтерського обліку, а не лише в державному секторі [24], систематизація методологічних засад бухгалтерського обліку незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та підпорядкування. Окрім цього необхідно посилити реалізацію допоміжної (обслуговуючої) функції Міністерства фінансів України через спеціально уповноважений орган з метою реальної та ефективної реалізації публічного управління та адміністрування таким суб'єктом.

Створення спеціально уповноваженого суб'єкта публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування залишається актуальним досить тривалий час, так як пропозиції щодо його створення озвучувалися науковцями [3; 9; 28] десятиріччя раніше.

Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади у межах своєї компетенції відповідно до галузевих особливостей мають право розробляти на базі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі методичні рекомендації щодо їх застосування за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку [13].

Державна служба статистики України відповідно до покладених на неї завдань, визначених в [12] має право «вивчати стан первинного обліку та статистичної звітності, перевіряти достовірність первинних і статистичних даних, поданих респондентами, застосовувати при цьому в установленому Держстатом порядку метод безпосереднього відвідування виробничих, службових та інших приміщень, ділянок юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, що перебувають на території України, а також фізичних осіб – підприємців» [12], що відноситься до функції контролю, тобто здійснення публічного адміністрування у сфері бухгалтерського обліку.

Такі центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом, як: Фонд державного майна України та Антимонопольний комітет України не уповноважені виконувати функції з управління та адміністрування у сфері бухгалтерського обліку та оподаткування в Україні.

Державні служби, агентства, інспекції, які є центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідні Міністерства також є суб'єктами управління та адміністрування в сфері бухгалтерського обліку та оподаткування у зв'язку з тим, що вони повинні забезпечувати організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в їх апаратах, територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери їх управління.

З метою організації своєї діяльності Пенсійний фонд України, окрім організації та удосконалення бухгалтерського обліку, має право проводити планові, а у випадках, передбачених законом, позапланові перевірки у роботодавців та інших осіб бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів щодо достовірності відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб або для призначення пенсій, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема письмові) з питань, що виникають під час таких перевірок [17].

В Положеннях Кабінету Міністрів про роботу таких служб як Державна служба геології та надр України [14], Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками [15], Державна служба України з етнополітики та свободи совісті [16] не передбачено забезпечення організації та вдосконалення бухгалтерського обліку. Відтак, ці служби є центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра енергетики та захисту довкілля [14], через Міністра охорони здоров'я [15], через Міністра культури, молоді та спорту [16] відповідно. Враховуючи зазначене, та підтверджуючи наявність такого права як забезпечення організації та вдосконалення бухгалтерського обліку іншими ЦОВВ, підпорядкованими Міністерствам, вважаємо за необхідне внесення відповідних завдань в Положення про діяльність Державної служби геології та надр України [14], Державної служби України з лікарських засобів та контролю за наркотиками [15], Державної служби України з етнополітики та свободи совісті [16]. В даному конкретному випадку повинен бути реалізований принцип загальності у можливості, необхідності, а від так, і відповідальності ЦОВВ щодо галузевого регулювання бухгалтерського обліку в Україні. Підтвердженням такої необхідності є ґрунтовне дослідження колективу авторів [1], яке засвідчує необхідність теоретичного обґрунтування запровадження галузевих стандартів обліку та звітності і в Україні [1, с. 52].

Серед колегіальних органів, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [7] є суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування, так як виконання покладених на них функцій частково реалізується через управління та адміністрування цих сфер. Враховуючи те, що діяльність Національних комісій регулюється указами Президента, та приймаючи до уваги дослідження [30, с. 61-62], вважаємо, що Президент України є суб'єктом публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування.

Сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів [10], тому є суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері оподаткування.

У Порядку [22] визначено механізм надання підприємствам та організаціям, які засновані громадськими організаціями інвалідів, дозволу на право користування пільгами з оподаткування, відмови у його наданні чи скасування дозволу Держсоцслужбою або обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями, Міністерством соціальної політики Автономної Республіки Крим [22]. Таким чином, місцеві органи влади, представлені обласними державними адміністраціями, Київською міською державною адміністрацією, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, Севастопольською міською державною адміністрацією є суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері оподаткування.

Зазначені вище інституції не є єдиними суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування.

Враховуючи наведене визначення суб'єктів публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування, такими є виконавці функцій публічного управління, серед яких виділяється функція контролю. У сфері бухгалтерського обліку функцію контролю діяльності суб'єктів господарювання здійснюють відповідно до Закону України [4], аудитори і суб'єкти аудиторської діяльності.

Серед громадських професійних некомерційних організацій, організаціями, які є суб'єктами публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування є: Федерація професійних бухгалтерів та аудиторів України, Федерація аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК, Українська асоціація сертифікованих бухгалтерів та аудиторів, Спілка аудиторів України, Спілка податкових консультантів та ін.

З метою залучення громадян до участі в управлінні державними справами, надання можливості для їх вільного доступу до інформації про діяльність органів виконавчої влади, а також забезпечення гласності, відкритості та прозорості діяльності зазначених органів проводяться консультації з громадськістю [11].

Узагальнюючи проведені дослідження, варто відмітити, що перелік суб'єктів публічного управління та адміністрування у сфері оподаткування є чітко визначеним і регулюється основним нормативно-правовим

документом – Податковим кодексом України. Інші суб'єкти, діяльність яких не регулюється цим документом реалізують похідні функції та здійснюють опосередковане управління та адміністрування в межах своїх повноважень.

При цьому статус суб'єктів публічного управління та адміністрування у сфері обліку залишається «розмитим». Регулювання бухгалтерського обліку є не першочерговим в роботі Мінфіну України. Більше того, обмежені можливості й невизначений статус Методологічної ради з бухгалтерського обліку при Мінфіні України також не сприяють розв'язанню означених проблем [3, с. 106]. Саме тому доцільним є визначення статусу Методологічної ради з бухгалтерського обліку при Мінфіні України, створення спеціально уповноваженого контролюючого органу у сфері обліку або визначення таких повноважень серед завдань служб при Міністерстві фінансів України.

Узагальнюючи проведене дослідження щодо визначення переліку суб'єктів публічного управління та адміністрування в сфері обліку і оподаткування, конкретизуємо його та запропонуємо наступну їх систематизацію:

- I. Вітчизняні суб'єкти.
 1. Президент України.
 2. Верховна Рада України.
 3. Національний банк України.
 4. ЦОВВ.
 - 4.1. Міністерства.
 - 4.1.1 Служби, агентства, інспекції.
 - 4.2. ЦОВВ зі спеціальним статусом.
 4. 3. Спеціально уповноважені ЦОВВ.
 5. Колегіальні органи.
 6. Місцеві органи влади.
 7. Система місцевого самоврядування.
 8. Юридичні особи.
 9. Громадські організації.
 10. Громадськість.
- II. Закордонні суб'єкти.

Висновки. Отже, проведене дослідження дало можливість удосконалити термінологічний апарат в галузі публічного управління та адміністрування за рахунок визначення поняття «суб'єкти публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування»; визначити актуальність та необхідність створення спеціально уповноваженого органу з метою реальної та ефективної реалізації публічного управління та адміністрування у сфері бухгалтерського обліку; визначити перелік суб'єктів публічного управління та адміністрування у сфері обліку і оподаткування та систематизувати його.

Література.

1. Галузеві стандарти обліку та фінансової звітності: Колективна монографія / [В.М. Жук, Ю.С. Бездушна, Б.В. Мельничук та ін.]; За ред. В.М. Жука. – К.: Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки», 2015. – 368 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://magazine.faaf.org.ua/images/stories/juk/galuz_standarty_monogr2015/Galuz_standart_A5_fin.pdf.
2. Гриценко І. С. До питання про становлення концепції системи суб'єктів публічного управління у теорії адміністративного права на початку ХХ ст. [Електронний ресурс]. / І. С. Гриценко // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2008. – № 40. – С. 231-238. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2008_40_37.
3. Жук В. М. Інституціональний підхід до розв'язання проблем бухгалтерського обліку в Україні [Електронний ресурс]. / В. М. Жук // Фінанси України. – 2009. – № 7. – С. 100-113. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2009_7_12.
4. Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21.12.2017 р. № 2258-VIII. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>.
5. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
6. Закон України «Про Національний банк України» від 20 травня 1999 року № 679-XIV. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14>.
7. Інші органи виконавчої влади. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/catalog>.
8. Конституція України від 28 червня 1996 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
9. Пархоменко В.М. Проблема регулювання бухгалтерського обліку в Україні / В.М. Пархоменко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2005. – № 8-9. – С. 3-20.
10. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755 – VI. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
11. Постанова Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та

реалізації державної політики» від 3 листопада 2010 р. № 996. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-p>.

12. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу статистики України» від 23 вересня 2014 р. № 481. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/481-2014-p>.

13. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України» від 20 серпня 2014 р. № 375. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-p>.

14. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу геології та надр України» від 30 грудня 2015 р. № 1174. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1174-2015-p>.

15. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу України з лікарських засобів та контролю за наркотиками» від 12 серпня 2015 р. № 647. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/647-2015-p>.

16. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу України з етнополітики та свободи совісті та внесення змін до Положення про Міністерство культури України» від 21 серпня 2019 р. № 812. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/812-2019-p>.

17. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Пенсійний фонд України» від 23 липня 2014 р. № 280. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280-2014-p>.

18. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України» від 3 лютого 2016 р. № 43. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-p>.

19. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну казначейську службу України» від 15 квітня 2015 р. № 215. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-p>.

20. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну службу фінансового моніторингу України» від 29 липня 2015 р. № 537. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-p>.

21. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України» від 6 березня 2019 р. № 227. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/227-2019-p>.

22. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку надання дозволу на право користування пільгами з оподаткування для підприємств та організацій громадських організацій інвалідів» від 8 серпня 2007 р. № 1010. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1010-2007-p>.

23. Постанова Кабінету Міністрів України «Про утворення Офісу фінансового контролю» від 11 грудня 2019 р. № 1025. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1025-2019-p>.

24. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності в державному секторі на період до 2025 року» від 20 червня 2018 р. № 437-р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/437-2018-p>.

25. Семенчук Т. Б. Сутність категорії «публічне адміністрування» та передумови її формування [Електронний ресурс]. / Т. Б. Семенчук // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013. – Вип. 42. – С. 385-390. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetr_2013_42_64.

26. Словник української мови: в 11 томах. – Том 9, 1978. – Стор. 814. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/sub.jekt>.

27. Соболь Є. Формування правової категорії «суб'єкт публічної адміністрації» [Електронний ресурс]. / Є. Соболь // Актуальні проблеми правознавства. – 2018. – Вип. 4. – С. 86-93. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprpr_2018_4_18.

28. Стрельников О. І. Державне регулювання бухгалтерського обліку в умовах інтеграції України в Європейський Союз [Електронний ресурс] / О. І. Стрельников, Ю. Л. Петрушевський // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – № 5. – С. 57-61. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2012_5_17.

29. Шестак В. С. Роль адміністративного права у правовому забезпеченні реалізації окремих функцій держави суб'єктами публічного управління (на прикладі культурної функції) [Електронний ресурс]. / В. С. Шестак // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право. – 2015. – Вип. 34(2). – С. 151-154. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2015_34\(2\)_39](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2015_34(2)_39).

30. Яковлев І. П. Форми і методи публічного адміністрування у державній митній справі : канд. канд. Юр. Наук : 12.00.07 / Яковлев Иван Петрович – Одеса, 2016. – 224 с.

References.

1. Zhuk, V.M. Bezdushna, Yu.S. Melnychuk, B.V. and others (2015), *Haluzevi standarty obliku ta finansovoi zvitnosti* [Sectoral Accounting Standards and Financial Reporting], Natsionalnyi naukovyi tsentr «Instytut aharnoi ekonomiky», Kyiv, Ukraine, P. 368, available at: http://magazine.faaf.org.ua/images/stories/juk/galuz_standarty_monogr2015/Galuz_standart_A5_fin.pdf (Accessed 14 March 2020).
2. Hrytsenko, I. S. (2008), "On the question of the concept of the system of public administration in the theory of administrative law in the early twentieth century", *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, vol. 40, pp. 231-238, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2008_40_37 (Accessed 14 March 2020).
3. Zhuk, V. M. (2009), "An institutional approach to solving accounting problems in Ukraine", *Finansy Ukrainy*, vol. 7, pp. 100-113, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2009_7_12 (Accessed 14 March 2020).
4. The Verkhovna Rada of Ukraine (2017), The Law of Ukraine "On Auditing of Financial Statements and Auditing Activities", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19> (Accessed 14 March 2020).
5. The Verkhovna Rada of Ukraine (1999), The Law of Ukraine "On Accounting and Financial Reporting in Ukraine", available at: <http://zakon.rada.gov.ua> (Accessed 14 March 2020).
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (1999), The Law of Ukraine "About the National Bank of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14> (Accessed 14 March 2020).
7. Other executive authorities, [Online], available at: <https://www.kmu.gov.ua/catalog> (Accessed 14 March 2020).
8. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), The Law of Ukraine "Constitution of Ukraine of June 28, 1996", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (Accessed 14 March 2020).
9. Parkhomenko, V.M. (2005), "The problem of accounting regulation in Ukraine", *Bukhhalterskyi oblik i audyt*, vol. 8-9, pp. 3-20.
10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine "Tax Code of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (Accessed 14 March 2020).
11. Cabinet of Ministers of Ukraine (2010), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Ensuring Public Participation in Public Policy Formation and Implementation", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-п> (Accessed 14 March 2020).
12. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulation on the State Statistics Service of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/481-2014-п> (Accessed 14 March 2020).
13. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulation on the Ministry of Finance of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-п> (Accessed 14 March 2020).
14. Cabinet of Ministers of Ukraine (2015), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulation on the State Service of Geology and Subsoil of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1174-2015-п> (Accessed 14 March 2020).
15. Cabinet of Ministers of Ukraine (2015), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulation on the State Service of Ukraine for Medicinal Products and Drug Control", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/647-2015-п> (Accessed 14 March 2020).
16. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of the Regulation on the State Service of Ukraine for Ethno-Politics and Freedom of Conscience and amending the Regulation on the Ministry of Culture of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/812-2019-п> (Accessed 14 March 2020).
17. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Provision on the Pension Fund of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280-2014-п> (Accessed 14 March 2020).
18. Cabinet of Ministers of Ukraine (2016), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulation on the State Audit Service of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-п> (Accessed 14 March 2020).
19. Cabinet of Ministers of Ukraine (2015), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulations on the State Treasury Service of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-п> (Accessed 14 March 2020).
20. Cabinet of Ministers of Ukraine (2015), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulation on the State Financial Monitoring Service of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-п> (Accessed 14 March 2020).
21. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Regulations on the State Tax Service of Ukraine and the State Customs Service of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/227-2019-п> (Accessed 14 March 2020).
22. Cabinet of Ministers of Ukraine (2007), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Procedure for Granting the Permit for the Right to Use Tax Benefits for Enterprises and Organizations of Public Organizations of Persons with Disabilities", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1010-2007-п> (Accessed 14 March 2020).

23. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On the Establishment of the Office of Financial Control", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1025-2019-п> (Accessed 14 March 2020).
24. Cabinet of Ministers of Ukraine (2018), Ordinance of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On Approval of the Strategy for Modernization of the Public Sector Accounting and Financial Reporting System for the Period up to 2025", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/437-2018-п> (Accessed 14 March 2020).
25. Semenchuk, T. B. (2013), "The essence of the category "public administration" and the prerequisites for its formation", *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, vol. 42, pp. 385-390, [Online], available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2013_42_64 (Accessed 14 March 2020).
26. Dictionary of the Ukrainian language: in 11 volumes. - Volume 9, 1978, Page. 814, available at: <http://sum.in.ua/s/sub.jekt> (Accessed 14 March 2020).
27. Sobol, Ye. (2018), "Formation of the legal category of "public administration entity"", *Aktualni problemy pravoznavstva*, vol. 4, pp. 86-93, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprpr_2018_4_18 (Accessed 14 March 2020).
28. Strelnikov, O. I. and Petrushevskiy, Yu. L. (2012), *Derzhavne rehuliuвання bukhhalterskoho obliku v umovakh intehtatsii Ukrainy v Yevropeyskyy Soiuz* [State regulation of accounting in conditions of integration of Ukraine into the European Union], *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 5, pp. 57-61,, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2012_5_17 (Accessed 14 March 2020).
29. Shestak, V. S. (2015), "The role of administrative law in the legal provision of the implementation of certain functions of the state by the subjects of public administration (as an example of a cultural function)", *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya : Pravo*, vol. 34(2), pp. 151-154, available at: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2015_34\(2\)_39](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2015_34(2)_39) (Accessed 14 March 2020).
30. Yakovliev, I. P. (2016), "Forms and Methods of Public Administration in State Customs", Abstract of Ph.D. dissertation, 12.00.07, Odesa, Ukraine, P. 224.

Стаття надійшла до редакції 26.03.2020 р.